

תת"ע 2060/12/14 - מדינת ישראל נגד מוסטפא עאלם

בית משפט השלום לתעבורה בעכו
תתע"א 2060-12-14 מדינת ישראל נ' עאלם

בפני
בעניין: השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוסטפא עאלם

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות של **נהיגה בלא רישיון נהיגה**, נהיגה **בקלות ראש** ועבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא ביטוח.

מתברר כי למרות שמעולם לא קיבל רישיון נהיגה, החליט הנאשם לנהוג ברכב ביום 3.12.14 ואף עשה זאת בדרך מסוכנת בכביש ציבורי. על פי דוחות השוטרים "הנאשם התקרב לכיכר ואז פנה שמאלה נגד כיוון התנועה בכיכר והרים בלם יד והרכב נזרק ימינה ושמאלה".

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה, קנס ועונשים נלווים. המאשימה ציינה את חומרת המעשה, שהתבטא לא רק בנהיגה בטרם קבלת רישיון נהיגה, אלא אף בנהיגה פרועה, בכביש ציבורי ראשי.

הסניגור ביקש להסתפק בעונש צופה פני עתיד וטען כי מאז העבירה חלף זמן רב, הנאשם הספיק לקבל רישיון נהיגה, הבין את חומרת התנהגותו ולקח אחריות על האירוע.

לנוכח גילו הצעיר במועד העבירה ועמידת המאשימה על דרישה למאסר הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר. שירות המבחן פירט את רקעו המשפחתי של הנאשם ומצבו האישי והמליץ על ענישה בדמות של"צ בהיקף נרחב.

אינני יכול לקבל כי מי שאינו מורשה בנהיגה ולא הוכשר לכך נוטל לעצמו את החירות לנהוג ברכב, פעולה שכרוכה בסיכון ומצריכה מיומנות. חומרת העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, הסכנה הרבה הטמונה בנהיגה ברכב על ידי אנשים שהינם בלתי מורשים, זאת בנוסף להיות עבירה זו לצערי נפוצה, מחייבים להעדיף את האינטרס הציבורי של

הרתעת הרבים מעל פני האינטרס האישי של הנאשם, וזאת כפי שהקבע בשורה ארוכה של פסק דין וראו לדוגמא עפ"ת 37490-07-12 **נסר נסראללה נ' מדינת ישראל**, עפת (מרכז) 31341-06-13 **חאג יחיא מוחמד נ' מדינת ישראל**, ועפת (מרכז) 17539-07-12 **סולמן אבו דחל נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי "די בנהיגה ראשונה על רכב של בלתי מורשה כדי להצדיק עונש כואב ומכביד. עונש מסוג זה יהווה הרתעה שלא תבוצע נהיגה נוספת על ידי אותו נהג בלתי מורשה וכן לבלתי מורשים אחרים בכח". בעפ"ת 25225-03-13 **יניב גייטנס נ' מדינת ישראל** הסביר בית המשפט המחוזי כי:

אין מקום לסליחה ואין מקום לרחמים למי שמבצע עבירה זו לראשונה בחייו. דווקא הגישה הסלחנית שהיתה עד כה למבצעי העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה על ידי בלתי מורשים הביאה לתופעה הרווחת של נהיגה בידי בלתי מורשה פעם אחר פעם... לפיכך העונש ההולם לעבירת נהיגה על ידי בלתי מורשה, כבר בפעם הראשונה, הוא מאסר בפועל, לא בעבודות שירות, אלא בפועל ממש. התקופה תיגזר מהנסיבות, האם יש עבירות נוספות, מה התוצאות ומה ההשלכות של אותן עבירות ואלה יש להשפיע על אורך תקופת המאסר בפועל.

על אף האמור לעיל, סקירת הפסיקה כולה, מגלה כי ככל שמדובר בעבירה ראשונה מסוג של אדם ינוע העונש הראוי במתחם שבין מאסר שכולו מותנה למאסר שחלקו יהיה בפועל, לתקופה קצרה, אותה ניתן לרצות בעבודות שירות.

במקרה דנן מדובר בעבירה מסוכנת של נהיגה פרועה בכביש ראשי, אך מנגד מדובר בעבירה של צעיר שהיה כבן 18 במועד הרלוונטי, מאז העבירה חף זמן לא מבוטל, הנאשם בגר ודומה כי הבין את הפסול שבהתנהגותו. הנאשם מוכן לקבל עליו ענישה כמומלץ בידי שירות המבחן, דהיינו של"צ בהיקף נרחב, ודומני כי בנסיבות תיק זה ניתן להסתפק בענישה מסוג זה, לצד מאסר מותנה ופסילת רישיון לתקופה מתונה.

מובן כי עצם קבלת הרישיון לאחר האירוע אינה מקהה מחומרתו ואינה "מסירה את המחדל" כפי שטוענים בפני מדי פעם. ראשית, מדובר בנסיבה שמאוחרת לעבירה ואינה רלוונטית לביצועה. מצבו של הנאשם ביום הדיון אינו יכול להיות רלוונטי לעבירה, בדיוק כפי שמי שנאשם בנהיגה בזמן פסילה אינו יכול לטעון להקלה מאחר וממועד העבירה ועד מועד גזר הדין כבר חלפה תקופת הפסילה והוא חידש רישיונו... שנית, וכפי שציינתי כבר במספר פסקי דין קודמים, הקלה עם נאשם מאחר וקיבל רישיון נהיגה לאחר העבירה תהווה מסר פסול לציבור הצעירים לפיו מי שהחל בלימודי נהיגה והוא צפוי לקבל רישיון נהיגה בתוך מספר חודשים, רשאי לנהוג אף בטרם קבלת רישיון, שכן יזכה להקלה בעונש. מובן כי לא ניתן לקבל מצב זה והוא אף עומד בניגוד להוראת סעיף 40 לחוק העונשין.

עם זאת, אני מקבל כי קבלת רישיון נהיגה לאחר העבירה מצדיקה הקלה בתקופת הפסילה המוטלת על הנאשם. אין דין פסילה של מ שמחזיק ברישיון נהיגה כדין פסילה מקבלת רישיון נהיגה למי שכלל אינו בעל רישיון, ומובן כי הפגיעה בראשון הינה חמורה יותר, ולפיכך סבורני כי מוצדק להטיל על מי שמחזיק ברישיון ביום גזר הדין פסילה לתקופה קצרה יותר.

הסנגור ביקש פסילה לתקופת המינימום הקבועה בחוק, 3 חודשים, וזאת בין השאר גם כדי למנוע ממנו סנקציה של משרד הרישוי בגין פסילה לתקופה ארוכה יותר. אינני מקבל בקשה זו וזאת משתי סיבות. ראשית, סבורני כי העונש המינימלי, כשמו, מתאים למקרים הקלים ביותר. דהיינו מי שלא החזיק ברישיון מסיבה טכנית כלשהי ולא כאשר מדובר עמוד 2

באדם שהינו בלתי מורשה כליל במועד העבירה. **שנית**, כפי שכבר הבעתי דעתי לא אחת, דומה שאין מקום להפעיל סנקציה מנהלית בידי רשות הרישוי כנגד נהג בגין עבירה שביצע טרם קבלת הרישוי.

לאור כל האמור לעיל, ראיתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

אני מחייב את הנאשם, ב-"**צושירות לתועלת הציבור**" **לבצע שירות לציבור בהיקף של 150 שעות** אשר יבוצע במשך שנה, החל מיום אישור התכנית שתיערך בידי שירות המבחן כאמור בתסקיר מיום 13.6.

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי צו השל"צ תביא להפקעתו ולגזירת דינו מחדש.

* אני דן את הנאשם **לחודשיים מאסר על תנאי** למשך שנתיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל על עבירה של **נהיגה בלא רשיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה**.

* אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים.

לריצוי הפסילה, יפקיד הנאשם את רשיונו במזכירות בית המשפט בעכו.

· אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

· אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 800 ש"ח או 4 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 20.1.

הנאשם יפנה למזכירות בשעות הקבלה, לשם קבלת שוברי תשלום.

· הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 2,000 ₪ להמנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, וזאת למשך שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן ייאסר למשך שבעה ימים.

יש להמציא את גזר הדין לשירות המבחן לשם הכנת תכנית השל"צ, ולהודיע לממונה על עבודות השירות כי בסופו של

דבר לא הוטל על הנאשם עונש מאסר.

התיק נקבע למעקב אחר הגשת תכנית השל"צ ליום 13.1.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 07 דצמבר 2016, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד בכרייה וב"כ המאשימה עו"ד עוידה.